

saa fjært som det, Flertallet har foreslaaet. Den ærede Ordfører har jo ganske bestemt udtalt, at man var enig om at kunne gaa ind paa dette Forslag med nogle mindre Forandringer endogsaa i dette Thing, naar det var kommet til Forhandling. Efter min Overbevisning vil imidlertid efter Folkethingets Forslag, som det nu er blevet oversendt, Alt blive ordnet paa en bedre Maade saavel for Præsterne som for Menighederne. Jeg skal dog ikke gaa videre ind herpaa, da den ærede Ordfører ikke har sat saa overordentlig stærke Grunde imod mit Forslag, at jeg behøver at gjendrive ham. Han har kun talt om, at hvad vi yde til Præsten, er noget gammelt; ja, det er det, men jeg tror ikke, det er tidsvarende, og derfor maa man sørge for, at det gamle kommer tilside, og at der kommer Noget istedetfor, som mere svarer til Tidens Fordringer. Det er min Hensigt, og jeg tror, vi vilde handle rigtigt i at vedtage det Forslag, som er kommet til os fra Folkethinget. Nu veed jeg godt, at den ærede Minister tidligere ikke har kunnet gaa ind paa dette Forslag; men det kunde dog vel være, at den Tid kunde komme, da man kunde vente, at det vilde blive Tilfældet. Jeg skal ikke omtale forskellige andre Punkter, som ere beorte i Betænkningen, men kun tilføie, at jeg i Sommer har været tilstede i mange Forsamlinger, hvor dette Forslag er blevet drøftet; men jeg har ikke været i nogen eneste Forsamling af Tiendehydere, som ikke vidste, at Præsten skulde paa fast Gage. De have derimod alle sagt ganske bestemt: Præsterne maa paa fast Gage; lad os ikke saae noget Halvt; skulle vi have en Reform i denne Henseende, maa vi have en Lov, hvorved Præsten lønnes paa samme Maade som Statens andre Embedsmænd. Det er udtalt paa disse Møder, og det er Noget, jeg kan slutte mig til. De Herrer kunne være ganske sikre paa, at endogsaa Præsterne, det vil sige de vordende Præster, vente paa en Reform af den Slags. Det er, som den ærede Ordfører ogsaa har antydet, meget mere behageligt at modtage Pengeløn end Kornløn, hvorved man udsettes for ikke saa ringe Tab ved Prisernes Stigen og Falden. Den Hovedpunktet for

mig er, at det forekommer mig, at Byrden ikke er saa ligelig fordelt, som den burde være. Vi have flere Tusinde Tønder Hartkorn i Danmark, der saa at sige ikke svare Noget til Præsternes Lønning, og det vilde netop være til Gavn, at de gjorde det. Den frie Hovedgaardstærk svarer ikke i Lighed med os Andre, som have det ufrie Hartkorn. Men jeg tror, at, naar vi saae denne Sag gennemført saaledes, at der kommer en fast Pengeløn istedetfor Korn, saa vil det ikke alene i og for sig gavne Tiendehyterne — dem vil det gavne lidt, men ikke meget — men det vil ogsaa indirekte gavne derved, at Alle, der ellers ere forpligtede til at yde Noget til Staten, ogsaa ville komme til ligeligt at yde Bidrag til Præsterne. Jeg tror altsaa, at det vilde være en Fordel, om Loven blev gennemført paa den Maade, og jeg har saaledes som sagt mine Grunde, hvorfor jeg har fastholdt og anbefaler Forslaget saaledes, som det er kommet fra Folkethinget. Jeg skal tilføie, at jeg har været villig, meget villig, til at gaa ind paa Forandringer; men man har ikke taget den mindste Smule Hensyn til mig, og naar man har talt om — ganske vist kun privat —, at jeg skulde være gaaet lidt yderligt, saa kan jeg sige om Udvalgets Flertal, at det er ogsaa gaaet yderligt til den anden Side. Havde det taget det Forslag, jeg vilde fremkomme med, saa havde der været nogenlunde rimelig Udflugt til at føre Loven igjennem. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget, som det er indkommet her, og som det er kommet fra Folkethinget, og jeg haaber, at ialtsald enkelte af mine egne Standsfæller ville støtte mig i denne Henseende. Jeg har ikke Haab om, at det vil blive Mange, men jeg haaber dog, at enkelte ville støtte mig. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til Thingets Opmærksomhed.

Scholer: Saavidt jeg forstod den sidste ærede Taler, saa har det været hans Hensigt i Udvalget at komme frem med det Forslag, som ved eneste Behandling isjor blev vedtaget i Folkethinget. Jeg vil dertil sige, at jeg tror, at det var urigtigt, at det ærede Mindretal ikke kom frem dermed; thi det er ogsaa